

परंअत्यंतं ॥ ५४ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ भवन्तीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ तेतव पुरइति शेषः संप्रधक्ष्यामि
 तां कृष्यमाणां चरजस्वलां च सस्तोत्तरीयामतदर्हमाणां ॥ वृकोदरः प्रेक्ष्य युधिष्ठिरं च चकार कोपं परमार्त्तरूपः ॥ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्व
 णि द्रौपदीप्रश्ने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ भीम उवाच भवन्ति गेहे बंधव्यः कितवानां युधिष्ठिर ॥ न ताभिरुत दीव्यं तिदया चैवास्ति
 तास्वपि ॥ १ ॥ काश्यपो यद्धनमाहर्षीद्वयं यच्चान्यदुत्तमं ॥ तथान्ये पृथिवीपालाया निरत्नान्युपाहरन् ॥ २ ॥ वाहनानि धनं चैव कवचान्यायुधानि च ॥ राज्यमात्मा वयं
 चैव कैतवेन हतं परैः ॥ ३ ॥ न च मे तत्र कोपो भूत्सर्वस्येशो हि नो भवान् ॥ इमं त्वतिक्रमं मन्ये द्रौपदीयत्र पण्यते ॥ ४ ॥ एषा ल्यनर्हती बालापांडवान् प्राप्य कौरवैः ॥ त्व
 क्रुते क्लिश्यते क्षुद्रैर्नृशंसैरकृतात्मभिः ॥ ५ ॥ अस्याः क्रुते मन्युरयं त्वयिराजन्निपात्यते ॥ बाहू ते संप्रधक्ष्यामि सह देवाग्निमानय ॥ ६ ॥ अर्जुन उवाच न पुरा
 भीमसेन त्वमीदृशीर्वदिता गिरः ॥ परैस्तेनाशितं नूनं नृशंसैर्धर्मगौरवं ॥ ७ ॥ न स कामाः परे कार्या धर्ममेवाचरोत्तमं ॥ भ्रातरं धार्मिकं ज्येष्ठं कोतिवर्तितुमर्हति ॥
 ॥ ८ ॥ आहूतो हि परैराजा क्षात्रं व्रतमनुस्मरन् ॥ दीव्यते परकामेन तन्नः कीर्तिकरं महत् ॥ ९ ॥ भीमसेन उवाच एवमस्मिन् क्रुतं विद्यां यदि नाहं धनं जय ॥
 दीप्ते ग्नौ सहितौ बाहू निदहेयं बलादिव ॥ १० ॥ वैशंपायन उवाच तथा तान् दुःखितान् दृष्ट्वा पांडवान् धृतराष्ट्रजः ॥ कृष्यमाणां च पांचालीं विकर्ण इदमब्रवी
 त् ॥ ११ ॥ याज्ञसेन्यायदुक्तं तद्वाक्यं विब्रूत पार्थिवाः ॥ अविवेकेन वाक्यस्य नरकः सद्य एव नः ॥ १२ ॥ भीष्मश्च धृतराष्ट्रश्च कुरुवृद्धतमावुभौ ॥ समेत्य नाहतुः किं
 चिद्दिदुरश्च महामतिः ॥ १३ ॥ भारद्वाजश्च सर्वेषां माचार्यः रूप एव च ॥ कुत एतावपि प्रश्नं नाहतुर्द्विजसत्तमौ ॥ १४ ॥ ये त्वन्ये पृथिवीपालाः समेताः सर्वतो दिशं ॥
 कामक्रोधौ समुत्सृज्यते ब्रुवंतु यथा मतिः ॥ १५ ॥ यदि दं द्रौपदी वाक्यमुक्तवत्यसंक्रुद्धा ॥ विमृश्य कस्य कः पक्षः पार्थिवा वदतोत्तरं ॥ १६ ॥ एवं सबहुशः सर्वा
 नुक्तवांस्तान्सभासदः ॥ न च ते पृथिवीपालास्तमूचुः साध्वसाधुवा ॥ १७ ॥ उक्त्वास कृत्तथा सर्वांस्विकर्णः पृथिवीपतीन् ॥ पाणौ पाणिं विनिष्पिष्य निःश्वसन्नि
 दमब्रवीत् ॥ १८ ॥ विब्रूत पृथिवीपाला वाक्यं मावाक्यं च न ॥ मन्ये न्याय्यं यदत्राहंत द्विवक्ष्यामि कौरवाः ॥ १९ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ परकामेन परेच्छया ॥ ९ ॥ एवमिति एवं त्वदुक्तप्रकारेण अस्मिन् प्रस्तुते विषये क्रुतं कुशलं धर्मपालनाख्यं यदि न विद्यां न जामीयांतर्हि बाहू दहेयमेव यतो जानाम्यतो न दहामीत्यर्थः ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ सर्वतो दिशं सर्वदेशीयाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥